

Arrest

nr. 278 710 van 13 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. AKTEPE
Amerikalei 95
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 25 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2022 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 31 mei 2022 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat R. AKTEPE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Liberiaanse nationaliteit te hebben en te zijn geboren op 14 april 1985.

1.2. Verzoeker dient op 12 december 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 16 december 2021 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 26 april 2022 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u staatsburger van Liberia en behoort u tot de Mandingo bevolkingsgroep. U bent afkomstig uit Monrovia. Tussen 1990 en ongeveer 2001 verbleef u omwille van de oorlog in uw land, met uw ouders en siblings in Guinee. Na uw terugkeer naar Liberia vestigde u zich terug in Monrovia. In 2003 begon u op zelfstandige basis te werken in de goud- en diamantmijnsector in de regio Grand Cape Mount County. U had een vijftal jongens die voor u werkten en goud en diamanten delfden. In 2005 huwde u traditioneel met M.S.. U heeft samen twee kinderen, uw zoon Moussa en uw dochter Fanta. In 2012 werd u "broker agent" voor de firma "H&H Golden Inco". U verbleef voor uw werk vaak op de plaatsen waar er werd gedolven. Wanneer u zich voor uw werk diende te verplaatsen voelde u zich niet veilig door de aanwezigheid van leden van de Poro Society die wegblokkades opwierpen en u verboden om u in de bush te begeven. U sprak hierover met uw vriend, M.D., die zelf lid bleek bij Poro. Hij stelde u voor om u te introduceren bij Poro ten einde u uw werk vrij kon uitvoeren. In oktober 2013 besloot u bij Poro te gaan. Nadat Mohammed u bij het Poro lid T.G. in Lofa Bridge had gebracht en er uw probleem had uitgelegd, vroeg T.G. u om vijf zakken rijst en twee schapen te brengen. Hij vertelde u dat u gedurende zes maanden de bush in moest waar u merktekens zou ontvangen. Tijdens de enkele weken dat u hem diende te bezoeken leerde T.G. u een teken, die Poro leden gebruiken om elkaar te herkennen. U gebruikte dat teken om u probleemloos te kunnen verplaatsen tijdens uw werk. In juni 2014 hoorde u van M.D., dat K.F., een imam in Damacongo, samen met zijn assistent en enkele kinderen waren ontvoerd door Poro leden. Hij stelde u voor om samen met enkele plaatselijke inwoners de imam te gaan bevrijden. Jullie verzamelden zich allen samen op een afgesproken plaats en reden met twee pick-ups naar de bush. Tijdens de bevrijdingsactie kwam het tot een gevecht. Toen u op een bepaald moment wagens van de politie zag aankomen rijdende vluchtte u weg omdat u merkte dat politieagenten de bevrijde imam en andere aanwezigen hadden opgepakt. Tijdens uw vlucht zag u iemand op een motorfiets voorbijrijden. U vroeg een lift tot Mbanga (Gbarnga). Na een korte stop, reisde u vervolgens samen naar de grens met Ivoorkust. U stak de grens over en reisde naar Abidjan, waar u enkele personen van Mandingo afkomst aansprak. Aan één van hen, A.N., legde u uw situatie uit. Hij beloofde u te helpen om een visum voor Turkije te regelen. Na drie weken in Ivoorkust reisde u, in het bezit zijnde van uw paspoort voorzien van een Turks visum naar Turkije, waar u eind 2014 een verzoek om internationale bescherming indiende. Omdat u er geen onderdak vond en uw levensomstandigheden moeilijk waren besloot u verder te reizen. Onderweg tussen Turkije en Griekenland verloor u uw paspoort en uw broker-identiteitsbewijs. Vanuit Griekenland reisde u naar Hongarije waar op 3 april 2015 uw vingerafdrukken werden genomen en u een verzoek om internationale bescherming indiende. Nadat uw verzoek werd afgesloten met een weigeringsbeslissing trok u naar Oostenrijk waar op 8 november 2015 uw vingerafdrukken werden genomen en waar u ook een verzoek om internationale bescherming indiende. Uw verzoek werd wederom geweigerd. Nadat op 23 september 2019 ook uw beroep afgewezen besloot u naar België te reizen waar u op 12 december 2019 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. U vreest in een geval van terugkeer naar Liberia door leden van Poro te worden vermoord daar deze u voor verrader aanzien, sinds u meehielp om de imam te bevrijden. Via telefonisch contact met uw partner vernam u dat ze na uw vertrek vanuit Monrovia naar West Point was verhuisd. Nadat haar burens uw partner hadden verteld dat een onbekende naar "Ayoub" had gevraagd, besloot ze in januari 2016 Liberia te verlaten en samen met jullie kinderen naar Nzerekore in Guinee te verhuizen. Ook uw ouders trokken in 2016 naar Guinee, waar ook uw siblings wonen en werken.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: een kopie van een betalingsformulier van het Ministerie van Land, Mijnen en Industrie voor H&H Golden INC, waarmee het bedrijf de toelating krijgt om in de mijnontginning in de regio Montserrado te kunnen opereren; een kopie van schooldocumenten van uw kinderen in Guinee en een usb-stick met een audio-opname van een uitzending op radio Falahi, waarin sheikh K.K. spreekt over problemen in Liberia en over incidenten gelinkt aan Poro. Na uw persoonlijk onderhoud stuurde uw raadsman, mr. Hardy, op 27 december 2021 een mail met uw opmerkingen over de notities van uw persoonlijke onderhoud op 16 december 2021.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren omdat u er als lid van het Poro genootschap vreest omgebracht te worden door leden van deze groep. Ze zouden u immers voor een verrader aanzien nadat u met uw vriend M.D. en verschillende andere mensen uit het dorp Lofa Bridge een door Poro ontvoerde imam, K.F.i uit Damacongo, heeft bevrijd (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal –verder "notities" CGVS, p.19,20,21,22,34). U vernam dat uw vriend M.D. naar aanleiding van deze gebeurtenissen werd omgebracht door Poro (notities CGVS, p.15).

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u op 8 november 2015 een verzoek om internationale bescherming in Oostenrijk indiende. U verklaarde er als lid van Poro te hebben geprobeerd om het genootschap te verlaten, doch hierom te zijn bedreigd. U haalde er ook aan dat u en uw vriend M.D. een imam bevrijdden uit gevangenschap bij Poro waardoor u in problemen kwam met dit genootschap. Er dient echter te worden vastgesteld dat uw verzoek om internationale bescherming in Oostenrijk werd afgewezen omdat er geen enkel geloof kon worden gehecht aan uw asielmotieven (zie Aanvraag Derde Landen 2020 AT SPB D48 d.d. 26/01/2021: informatie LPD – Republik Österreich, Landespolizeidirektion Burgenland; GZ: E1/23992/2015 ; IFA / VZ-Zahl: 1094845004/151773434 d.d. 14/11/2015, p.5 en BFA – Republik Österreich Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, Zahl: 1094845004/151773434).

Uit uw verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in België blijkt dat u zich opnieuw baseert op dezelfde motieven die u reeds in Oostenrijk heeft uiteengezet en die niet geloofwaardig werden bevonden.

Ook na uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, dient te worden bemerkt dat wat betreft de door u aangehaalde feiten, u telkens vervalt in vaagheden en incoherenties die niet van uw persoonlijke betrokkenheid bij Poro kunnen overtuigen.

Wat betreft uw werk in de mijnbouw, waarvoor u zich door de bush diende te verplaatsen hierbij het risico nemend om door Poro te worden aangehouden aan hun blokkades van de weg, legde u ter staving van uw werk in de mijnbouw een kopie van een betalingsformulier van het Ministerie van Land, Mijnen en Industrie voor H&H Golden INC. Uit het door u neergelegde document blijkt dat het voornoemde bedrijf de toelating krijgt om in de mijnontginning in de regio Montserrado te kunnen opereren. Op dit document staat echter uw naam niet vermeld en kan bij gevolg niet dienen als bewijs van uw werk voor deze firma en kan in het verlengde hiervan evenmin uw beweerde problemen tijdens uw werk ondersteunen. Gevraagd naar andere bewijsstukken die uw werk in deze sector zouden kunnen ondersteunen stelde u enkel dat u deze kwijt was geraakt (notities CGVS, p.6,18). Van een verzoeker die beweert jarenlang in de mijnsector te hebben gewerkt en verbonden te zijn geweest aan een bedrijf, kan nochtans redelijkerwijs worden verwacht dat deze officiële stavingstukken kan aanbrengen die zijn verklaringen over zijn werk in de bush kunnen ondersteunen, dan enkel een kopie van een document waarop zijn naam zelfs niet wordt vermeld.

Hoe dan ook, stelde u in oktober 2013 met het idee te hebben gespeeld om u lid te maken van Poro om u zelf vrije doortocht te kunnen garanderen wanneer leden van Poro wegen in de bush waar u werkte blokkeerden (notities CGVS, p.26). Na met uw vriend M.D. hierover te hebben gesproken zou hij u hebben gemeld zelf lid bij Poro te zijn en u bij hen te willen introduceren (notities CGVS, p.19,26). Uw verklaring dat M.D. u vertelde bij Poro te horen staat echter in schril contrast met uw verdere uitleg over M.D.. Wanneer u werd gevraagd hoe Mohammed tijdens de oorlog bij Poro terecht was gekomen, bleek hij daarover dan weer niets te willen vertellen (notities CGVS, p.29). Gevraagd of M.D. graag bij Poro was stelde u dat niet te weten. Evenmin kon u vertellen of hij nog familieleden bij Poro had (notities CGVS, p.29). Van een persoon die met de gedachte speelt om zich lid te maken van een genootschap waarvoor

hij angst koestert en op voorhand weet dat ze een gebruik hebben waarbij ze mensen tegen hun wil meenemen en zelfs kunnen ombrengen (notities CGVS, p.26,30)- kan nochtans worden verwacht dat deze wat meer interesse aan de dag stelt in deze groep (notities CGVS, p.19,26).

Opmerkelijk is dat u aangeeft deel te hebben uitgemaakt van Poro, doch met uw uitleg hierover niet verder komt dan wat losse opmerkingen zoals het benadrukken van het geheime karakter van het genootschap, dat ze mensen ontvoeren en merktekens op de rug aanbrengen. Gevraagd wat een dergelijk merkteken op de rug dan betekent – daar u vernam dit ritueel ook te moeten ondergaan- stelde u dat niet te weten (notities CGVS, p.31,33). Nagegaan of men u had uitgelegd wat uw lidmaatschap zou inhouden/wat uw taak zou zijn, zei u enkel: “Enkel rijst en 2 schapen en dat ik 6 maanden in bush moest en markering op rug zou moeten hebben ze hebben enkel dat uitgelegd en niets anders” (notities CGVS, p.32). Dat een persoon die op eigen initiatief zich aanbiedt om bij Poro te gaan geen uitleg zou krijgen over wat van hem wordt verwacht als lid, is echter niet aannemelijk. Bovendien druist uw uitleg, dat het geven van enkele zakken rijst en een paar schapen om deel te mogen uitmaken van Poro volledig in tegen de werkelijke procedure hoe iemand bij Poro wordt aanvaard.

Er kan immers worden opgemerkt dat een initiatieritueel bij eender welk geheim genootschap meer inhoudt dan enkel en alleen vertellen over het bestaan van merktekens en het aanbrengen van ervan, laat staan dat men erbij zal kunnen horen na het geven van enkele geschenken. Elk geheim genootschap voorziet – tijdens het initiatieritueel – immers een bepaalde vorm van sociale kennis en welbepaalde instructies. Zo zouden er bij de Poro bijvoorbeeld instructies worden gegeven over ondermeer mythische helden, seksuele activiteiten en gewoontes en taboes van de gemeenschap (zie administratief dossier). Ook leren zij speciale wachtwoorden, tekens en symbolen die door Poro-leden worden gebruikt (zie administratief dossier). Verder wordt er hen op het hart gedrukt nooit Poro geheimen te onthullen op straffe van de dood (zie administratief dossier). Het is dan ook merkwaardig dat u dergelijke informatie niet zou hebben en of dat men u hiervan niet op de hoogte zou hebben gebracht. U gaf nochtans aan door Poro te zijn aanvaard echter zonder concrete initiatie. Gevraagd welke procedure u diende te doorlopen om lid te worden bij Poro behalve het geven van rijst en schapen reageerde u met: “Ze kidnappen je, je familie, ik weet niet, zo doen ze dat” (notities CGVS, p.19,31). Uw opmerking “ik weet niet” is tekenend en doet bijkomend vermoeden dat u helemaal niets te maken heeft gehad met Poro. Daar u wel suggereerde gedurende enige tijd elk weekend bij T.G., een Poro ouderling, te zijn moeten gaan, stellende dat deze man u te kennen gaf dat u moest doen wat hij u opdroeg, werd u gepolst wat u dan zoal liet doen. U antwoordde echter heel kort met: “Hij gaf me het teken” (notities CGVS, p.27). Nogmaals nagegaan wat G. u had opgedragen gaf u te kennen: “Hij zei me dat ik bij ze zou moeten komen en een teken op mijn rug krijgen maar ik zei ik ben ziek” (notities CGVS, p.27). Dat u niet verder komt dan te herhalen dat u hoorde merktekens op de rug te zullen krijgen, terwijl u volgens eigen zeggen elk weekend doorbrengt met een Poro ouderling die bereid zou zijn geweest om u te aanvaarden als lid van het genootschap getuigt helemaal niet van enige doorleefdheid.

Voorts gaf u aan dat personen die tot de Mandingo bevolkingsgroep behoren niet tot Poro worden toegelaten omdat Poro de Mandingo niet vertrouwt (notities CGVS, p.25). U verduidelikte zelfs indien Poro een persoon van Mandingo afkomst meenemen ze deze zullen doden (notities CGVS, p.26). Het is dan ook verbazingwekkend te noemen dat u in oktober 2013 plotsklaps beslist lid te willen worden van een dergelijk genootschap, louter en alleen omdat u voor uw werk vrij wilde kunnen rijden door de bush (notities CGVS, p.26). U deed nochtans al jaren hetzelfde soort werk zonder betrokken te zijn bij Poro (notities CGVS, p.18). Gelet voorgaande is het even opmerkelijk dat M.D. uitgerekend u, als Mandingo, voorstelde om lid te worden bij Poro en u hiervoor naar een Poro ouderling, T.G., bracht met de vraag u lid te maken van Poro. Dat een ouderling van Poro, na uw uitleg voor uw werk vrij te willen rijden door de bush omwille van de aanwezigheid van Poro leden (notities CGVS, p.26) na enkele weken een geheim teken zou hebben geleerd waarmee u zich onderweg kon identificeren als lid van Poro is niet geloofwaardig, en ligt zeker niet in de lijn van de procedure tot initiatie bij Poro (notities CGVS, p.11,19,25,26,27)..

Uit uw uiteenzetting blijkt overigens dat u uiteindelijk nooit een merkteken op uw rug heeft ontvangen (notities CGVS, p.23,37,31,34). Er dient nochtans te worden opgemerkt dat het toebrengen van kentekens op een lichaam één van de vele onderdelen uitmaakt van het inwijdingsritueel bij een geheim genootschap. Dat u blijft volhouden dat u, zonder dit ritueel alsnog als lid werd aanvaard bij Poro, is dan ook niet aannemelijk en is het duidelijk dat u niet bij Poro bent geïnitieerd, zoals dat gebruikelijk is bij een dergelijk genootschap. Deze vaststelling maakt dat u niet kan gezien worden als lid van Poro.

Daar uw lidmaatschap bij Poro helemaal niet overtuigt, kan er bij gevolg -gezocht te zijn geweest door leden van Poro omwille van verraad na enkele gevangengenomen personen door Poro te hebben helpen bevrijden-, geen geloof meer worden gehecht (notities CGVS, p.22,23). Hierbij dient nog te worden bemerkt dat uit gevonden informatie op uw publieke facebookaccount, op naam van K.A., blijkt dat u in contact staat met uw vriend M.D., die tot op het heden een actieve facebookaccount heeft op naam van M. S. D. Aan uw bewering dat uw vriend M. door de Poro zou zijn omgebracht kan er bij gevolg geen enkel geloof worden gehecht. Alle informatie is in bijlage in uw administratieve dossier gevoegd.

Evenmin is insinuatie dat u omwille van uw lidmaatschap bij Poro, door uw eigen bevolkingsgroep, Mandingo vijandig werd bekeken, aannemelijk. Los hiervan kende u geen problemen met burgers, noch met de autoriteiten in Liberia (notities CGVS, p.21).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen kan dan ook niet zonder meer weerhouden worden om te besluiten tot het bestaan van vrees voor een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd in bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

De overige door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De kopieën van schoolattesten van uw kinderen in Guinee bevestigen louter uw verklaring dat uw gezinsleden in Guinee wonen, doch vormen deze documenten op zich geen bewijs van uw problemen of de werkelijke redenen waarom uw gezin zich in Guinee heeft gevestigd. De inhoud van de door u neergelegde usb-stick heeft op u persoonlijk geen enkele betrekking en is een weergave van een persoonlijke impressie van de spreker, sheikh K.K., over bepaalde gebeurtenissen in Liberia.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Zowel na afloop van het eerste persoonlijk onderhoud van 14 oktober 2021 als na het tweede persoonlijk onderhoud van 24 februari 2022 werden opmerkingen ontvangen.

De door uw raadsman op 27 december 2021 opgestuurde opmerkingen aangaande de notities van uw persoonlijk onderhoud betreft een opsomming van bijkomende preciseringen van de gedane verklaringen en verbeteringen in de schrijfwijze van bepaalde namen en termen. Deze kunnen bovenstaande conclusies niet ombuigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet”.

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48 tem. 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker verschaft een theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast en de richtlijnen omtrent het beoordelen van de geloofwaardigheid van een asielrelaas. Hij verwijst dienaangaande naar de Guidelines van UNHCR en rechtspraak van de Canadese Immigratie- en Vluchtelingencommissie. Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal op onredelijke en onrechtmatige wijze tot de conclusie is gekomen dat zijn verklaringen niet aannemelijk zijn. Verzoeker meent dat hij minstens het voordeel van de twijfel diende te bekomen.

Verzoeker stelt verder dat de beginselen van behoorlijk bestuur zijn geschonden omdat het commissaris-generaal doelbewust een interpretatie van zijn verklaringen zoekt, waardoor zou blijken dat ze

tegenstrijdig zijn, terwijl een niet-contradictoire interpretatie mogelijk is. Verzoeker betoogt dat de commissaris-generaal alle elementen van het dossier als een geheel in ogenschouw diende te nemen.

Verzoeker volhardt dat hij de meest cruciale elementen van zijn vluchtrelaas wel aannemelijk heeft gemaakt, en stelt als volgt:

“Verwerende partij focust te weinig op zijn reële vrees om in Liberia een risico te lopen om vermoord te worden door de Poro-leden omwille van het feit dat hij heeft deelgenomen aan een bevrijdingsactie van een iman. Verzoeker heeft hiermee verraad gepleegd, hetgeen is geweten, daar verzoeker herkend werd tijdens deze bevrijdingsactie door enkele politieleiden (dewelke ook aanhangers zijn van de Poro-gemeenschap) Dit laatste vormt nochtans de essentie van het asielrelaas van verzoeker.

Zijn vriend D werd trouwens wel opgepakt en verzoeker vernam later van diens echtgenote dat hij werd vermoord... Dat er een actief Facebook-account zou zijn van deze vriend onder de naam M. S D. strookt niet met de waarheid. Dit is niet het Facebook profiel van de vriend van verzoeker. Dit blijkt geenszins uit het administratief dossier.

Verzoeker zijn verklaringen zijn in het algemeen meer dan voldoende geloofwaardig, te meer dat zijn verklaringen daaromtrent ruimschoots bevestigd worden door algemeen bekende feiten en wetgeving. Door hierop te weinig te focussen in de bestreden beslissing, schendt verwerende partij haar motiverings- en zorgvuldigheidsverplichting.

Op basis van de verklaringen van verzoeker in het kader van zijn huidige asielaanvraag en alle in het administratieve dossier aanwezige elementen, diende verwerende partij dan ook te erkennen dat verzoeker aan de op hem rustende bewijslast, die plaats laat voor kleine contradicties over niet doorslaggevende details en geen bewijs vereist die elke vorm van twijfel uitsluit, heeft voldaan en de feiten van zijn huidige asielrelaas en de mogelijkheid van vervolging of onmenselijke behandeling aannemelijk heeft gemaakt, aangezien hij een coherent en in het algemeen geloofwaardig asielrelaas dat niet tegenstrijdig is met algemeen gekende gegevens uiteen heeft gezet en in de mate van het mogelijke bewijzen aangebracht van de feiten die hij aanhaalt.

Verzoeker is, zoals hierboven uiteengezet, afkomstig uit Liberia en diende op jonge leeftijd samen met zijn ouders, broer en zussen het land te verlaten wegens de heersende oorlog aldaar. Tussen 1990 en 2001 verbleef het gezin dan ook in Guinee. Daarna keerde verzoeker terug naar Liberia. Voor een uitgebreid feitenrelaas verwijst verzoeker naar hetgeen hierboven werd uiteengezet en naar zijn verklaringen tijdens het gehoor door verwerende partij.

Alleszins verliet verzoeker zijn land van herkomst in 2014 na de georganiseerde bevrijdingsactie van een imam (K.F. uit Damacongo) alwaar verzoeker werd herkend door Poro-leden en sindsdien vreest hij aldus vermoord te worden wegens zijn verraad door zijn deelname aan deze bevrijdingsactie.

Verzoeker kan dan ook niet terugkeren naar zijn geboorteland daar hij er het risico loopt om gevat te worden door de Poro-gemeenschap om vervolgens bestempeld te worden als verrader en vermoord te worden. Ook zijn gezin diende Liberia te ontvluchten naar Guinee.

Hierover heeft verzoeker coherente en geloofwaardige verklaringen afgelegd, die bovendien gestaafd worden door documenten die hij voorlegde, alsook door algemene informatie die iedereen kan raadplegen.

Om te beginnen staat verzoeker heel duidelijk dat hij werkte in de mijnbouw als miner, daarna broker, waarvoor hij zich door de bush diende te verplaatsen. Hiervoor legde verzoeker stuk 4 voor, met name een betalingsformulier van het Ministerie van Land, Mijnen en Industrie voor H&H Golden INC. Dit wordt ook niet betwist door verwerende partij, doch er wordt in de bestreden beslissing gesteld dat de naam van verzoeker niet op dit document vermeld staat en daarom niet zou kunnen dienen als bewijs van zijn werk(?). Nochtans is dit document duidelijk alwaar het stelt dat:

“TO OPERATE A BROKERSHIP FOR Gold within the Country of MONTSERRADO, Republic of Liberia” Vrij vertaald wil dit zeggen: “om te opereren als een broker voor goud in het land van Montserrado, Republiek van Liberia”

Het feit dat verzoeker in het bezit van zulk document toont toch aan dat verzoeker aldaar tewerkgesteld was als ‘broker’... Sterker nog het wordt hem door verwerende partij verweten dat hij geen andere bewijsstukken kan voorleggen dan enkel dit document.

Verzoeker heeft nochtans hierover al een (geloofwaardige) verklaring afgelegd. Aangezien verzoeker met een vluchtelingenbootje via Izmir (Turkije) naar Griekenland vluchtte, en dit bootje, tijdens deze reis op zee, in de problemen kwam waardoor de inzittenden bagage dienden te verliezen om minder gewicht aan boord te hebben, verloor verzoeker hierbij veel belangrijke papieren waaronder zelfs zijn ID-bewijzen. Hij

hield echter wel het papier bij dat bewees dat hij tewerkgesteld was aldaar. Doch het kan verzoeker toch niet verweten worden dat hij niet meer documenten kon redden tijdens zijn reis op zee...

Verzoeker kan een document voorleggen waaruit duidelijk blijkt dat hij heeft gewerkt als broker.

Trouwens dit stuk 4 van verzoeker stelt tevens dat de betaling diende te gebeuren aan het Kantoor van het Kadaster binnen 2 weken. Dit kan dan ook bij raadpleging van de Kadasters geraadpleegd worden.

Dat verwerende partij stelt dat er meer documenten hadden moeten zijn waaruit zijn job bleek heeft geen enkele juridische grond. Verwerende partij tracht met dergelijke stelling het bewijs van verzoeker teniet te doen terwijl zij zelf in haar onderzoek het Kadaster had kunnen raadplegen, doch zij deed dit niet...

Van een gebrekkig onderzoek en aldus gebrekkige motivering vanwege verwerende partij gesproken...

Een eenvoudige opzoeking in de kadaster van Liberia weerlegt haar motivering dat verzoeker aldaar was ingeschreven en tewerkgesteld.

Verder, nu verzoeker meent dat het bewezen is dat hij als broker-agent werkte voor H&H Golden INC en aldus zich diende te verplaatsen in de bush, was er destijds voor verzoeker inderdaad een probleem met betrekking tot de doorgang in deze bush. De poro-aanhangers blokkeerden namelijk vaak de wegen in deze bush hetgeen het werk van verzoeker bemoeilijkte. Naarmate de tijd vorderde werd het voor verzoeker dan ook moeilijker en moeilijker om een doorgang te vinden alwaar er geen poro-aanhangers stonden.

Dit vermeld verzoeker dan ook in zijn verhoor alwaar hij stelt:

"Ik was bij de company in 2012 begonnen, maar ervoor was ik soms niet vrij om te gaan werken, ik zag ze bv en kon niet buiten komen Dus het bleef en bleef maar en dan kwam ik met dat idee en zei dat aan vriend om dan me aan te sluiten om vrij te zijn." (notities CGVS, p. 27)

Toen hij dit probleem besprak met zijn vriend, M.D., zei deze hem zelf lid te zijn van de Poro-gemeenschap en wou verzoeker wel introduceren. Verzoeker zag dan ook bijna geen andere uitweg dan zich aan te sluiten bij deze gemeenschap opdat hij zijn job naar behoren zou kunnen uitoefenen. Het is algemeen geweten dat zulke gemeenschappen als de poro-gemeenschappen vaak een geheim genootschap hebben, dit wordt trouwens zelf door verwerende partij opgemerkt op p. 3 van de bestreden beslissing. Aldus hier kan ook de verklaring worden gezocht waarom verzoeker niet wist hoe zijn vriend lid is geworden van de poro-gemeenschap. Verzoeker stelt dit dan ook in het gehoor dat mensen geen vragen stellen, zelfs niet aan andere leden. (notities CGVS, p. 29)

Verwerende partij stelt zich dan ook onterecht de vraag waarom verzoeker niet weet op welke manier zijn vriend, M.D. lid is geworden. Dit maakt het asielrelaas van verzoeker trouwens juist geloofwaardiger aangezien het aantoont dat het een geheim genootschap inhoudt.

Ook dit trekt verwerende partij dus onterecht in twijfel door samengevat te stellen dat het verdacht is dat verzoeker van deze informatie niet op de hoogte is.

Verwerende partij haar motivering hieromtrent is louter hypothetisch en subjectief. Doch er is in dit relaas geen sprake van een tegenstrijdigheid, integendeel het past perfect in het relaas van de geheimhouding. Er wordt geen rekening gehouden met de verklaringen van verzoeker hieromtrent, waaruit duidelijk blijkt dat 1) alles omtrent het lidmaatschap van de poro-gemeenschap wordt geheimgehouden 2) dat deze geheimhouding ook geldt tussen leden van de poro-gemeenschap 3) dat verraad van deze gemeenschap wordt gestraft met de dood.

Betreffende dit laatste aspect stelt verwerende partij nog dat het opmerkelijk is dat verzoeker niet verder komt dan wat losse opmerkingen zoals het benadrukken van het geheime karakter van het genootschap, dat ze mensen ontvoeren en merktekens op de rug aanbrengen.

Het feit dat verzoeker niet meer informatie hierover kan verstrekken is omdat hij simpelweg niet meer informatie heeft. Verwerende partij verliest echter uit het oog dat verzoeker -vooraleer hij op de vlucht ging- met moeite 9 maanden lid was van deze poro-gemeenschap! (oktober 2013 – juni 2014) Verzoeker had ook enkel lidmaatschap aangevraagd voor zijn job en had in ruil hiervoor 5 zakken rijst en 2 schapen betaald. Ze hadden aan verzoeker inderdaad gezegd dat er nog een merkteken zou volgen, doch verzoeker is ziek gevallen in het begin van de eerste 6 maanden dat hij in de bush moest werken. Verzoeker heeft dus inderdaad (nog) geen merkteken op zijn rug ontvangen, doch dit was wel de bedoeling...

Verwerende partij stelt zelf dat er door de poro-leden gebruik wordt gemaakt van speciale wachtwoorden, tekens en symbolen (zie administratief dossier van verwerende partij). Doch negeert verwerende partij volledig dat verzoeker heeft aangehaald dat hij wel degelijk een geheim teken had aangeleerd gekregen van zodra hij zijn betaling had in orde gebracht.

Zo vermeldt verzoeker:

- "M.D. hielp me om bij een lid van ze te gaan, T.G., dat was dus een man, hij ad mijn situatie bij hem uitgelegd en die zie dan breng me 5 zakken rijst. En 2 schapen. En hij zei me volgend jaar ge je voor 6 maanden in de bush zijn. Maar nu geef ik je een teken. Ik moest mijn hoofd zo krabben (VZ haalt zijn

vinger van achter naar voor over zijn hoofd = enkele keren herhaald), dat was het teken dat ik moest geven en dan zouden andere leden weten dat ik ook bij hen hoorde.” (notities CGVS, p. 19)

- “Maar ik kreeg dan enkel dat teken nl over mijn hoofd op die bepaalde manier krabben als teken van herkenning.” (notities CGVS, p. 26)

Verwerende partij spreekt zichzelf dan ook tegen alwaar zij stelt dat er geheime tekens zouden zijn en dat het merkwaardig is dat verzoeker dergelijke informatie niet zou hebben.

Het is ook opvallen dat verwerende partij zelf stelt dat er bij de poro-leden op het hart wordt gedrukt om nooit poro geheimen te onthullen op straffe van de dood. Dat is hetgeen dat verzoeker al van in den beginne poneert..

Weeral gaat verwerende partij hier te kort door de bocht en houdt zij geen rekening met de door verzoeker aangehaalde argumenten tijdens het gehoor.

Verwerende partij meent nog dat het verbazingwekkend zou zijn dat verzoeker -behorende tot de Madingo bevolkingsgroep- werd toegelaten tot de poro-gemeenschap omdat verzoeker zelf stelt dat de poro-gemeenschap de Madingo niet vertrouwt.

Doch verzoeker heeft hiervoor alweer in zijn gehoor een duidelijke verklaring gegeven, met name dat een vriend van hem ervoor heeft gezorgd dat hij werd geïntroduceerd. Uiteraard is er meer vertrouwen als mensen via vrienden/familie lid worden en is de argwaan minder. Zonder zijn vriend, Mohammed Dolly, had verzoeker waarschijnlijk nooit lid kunnen worden van de poro-gemeenschap. Doch verzoeker heeft door dit lidmaatschap nu ook zijn eigen bevolkingsgroep de Madingo tegen hem gekeerd, dit is uiteraard logisch aangezien de beide groepen vijanden zijn van elkaar.

Dat het dan ook duidelijk moge zijn dat verzoeker riskeert zijn leven op het spel te zetten als hij moet terugkeren naar zijn land van herkomst omdat:

- verzoeker als vijand wordt aanzien door zijn eigen bevolkingsgroep Madingo (door zijn lidmaatschap bij de poro-gemeenschap)

- verzoeker de poro-gemeenschap heeft verraden door deel te nemen aan een bevrijdingsactie van een imam in gevangenschap

Tot slot meent verzoeker dan ook dat hij afdoende heeft aangetoond dat hij terechte vrees heeft voor vervolging en dat er zeker en vast een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade, met name de dood...

Dit toont verzoeker aan door zijn relaas alsook door de bijgebrachte documenten waaronder de documenten van zijn schoolgaande kinderen, deze bewijzen dat zijn familie effectief in Guinea gestudeerd hebben van 2016-2017. Dit document bevestigt het relaas van de feiten dat verzoeker van in den beginnen heeft gegeven. Stuk 4 behelst een document van verzoeker dat aantoont dat hij effectief werkte als broker in de bush. De usb-stick is inderdaad een weergave van een persoonlijke impressie van deze spreker, doch schetst de situatie in Liberia zoals verzoeker in zijn relaas.

9.

Gelet op al hetgeen hierboven werd uiteen gezet, is het duidelijk dat de bestreden beslissing motieven mist die feitelijk en juridisch afdoende zijn om de bestreden beslissing te kunnen dragen en dat de beslissing zowel de algemene uitdrukkelijke motiveringsplicht als de bijzondere motiveringsplicht, zoals bepaald in artikel 62 Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991, schendt. 11

Door daarnaast in de bestreden beslissing niet zorgvuldig alle voorhanden zijnde elementen af te wegen en te betrekken bij haar besluitvorming en door onvoldoende rekening te houden met de relevantie van de details voor verzoekers vrees om vermoord te worden en daarbij een overmatig groot gewicht toe te kennen aan verklaringen over enkele niet-substantiële details, schendt verwerende partij tevens het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel”

Verzoeker gaat verder in op de motieven inzake de subsidiaire beschermingsstatus, waarbij hij aangeeft dat de uit de bestreden beslissing niet blijkt waarom verzoeker deze status wordt geweigerd. Hij stelt dat:

“Verwerende partij beperkt zich tot een conclusie dat verzoeker “niet in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet”, zonder dat zij daar afdoende argumenten voor aandraagt. Verwerende partij wijdt zelfs geen woord aan de motivering van haar weigering om verzoeker subsidiaire bescherming te verlenen.

Het louter verwijzen naar de motivering van de weigering van het vluchtelingenstatuut volstaat daartoe niet. Dezelfde feiten waarover verzoeker verklaringen aflegde tot het bekomen van het vluchtelingenstatuut, dienen immers aan de definitie van de subsidiaire bescherming getoetst worden, die volledig verschillende wettelijke toepassingsvoorwaarden heeft.

Tegenpartij negeert deze algemeen bekende feiten en ondermijnt ten gevolge daarvan ten onrechte verder de aannemelijkheid van verzoekers verklaringen dat zijn vrees om vermoord te worden bij een terugkeer naar Liberia door de poro-aanhangers of minstens een reëel risico te lopen op een onmenselijke of vernederende behandeling of straf, waarvoor de artikelen 48/3 tot en met 48/5 Vreemdelingenwet en het Vluchtelingenverdrag bepalen dat er bescherming tegen geboden dient te worden.

Uit de bestreden beslissing valt niet op te maken hoe verwerende partij tot de conclusie komt dat er geen sprake zou zijn van een reëel risico op ernstige schade, wat de toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut zou verantwoorden. Verzoeker heeft dan ook geen enkel inzicht verworven in de weigeringsmotieven, noch kan hij opmaken hoe hij er eventueel nuttige rechtsmiddelen tegen zou kunnen aanwenden, zodat zelfs het normdoel van de motiveringsplicht niet vervuld is.

Verwerende partij toont dan ook onvoldoende aan waarom verzoeker geen reëel risico op ernstige schade zou lopen bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, noch of dit zelfs maar onderzocht werd, terwijl artikelen 48/4 en 48/2 Vreemdelingenwet en artikel 77 van de Wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet haar daar wettelijk toe verplichten.

Nochtans heeft verzoeker aan zijn bewijsplicht voldaan en blijkt uit zijn verklaringen tijdens het gehoor door verwerende partij én uit de algemeen gekende feiten, waarop onder meer de hoger aangehaalde informatie betrekking heeft, dat hij weldegelijk minstens een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling of straf mag vrezen bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, waarvoor de artikelen 48/2, 48/4 en 48/5 Vreemdelingenwet in bescherming voorzien.

Verwerende partij schendt op dit punt overduidelijk de genoemde wetsartikelen, de materiële en formele motiveringsplicht en de bestuurlijke zorgvuldigheidsplicht."

3. Aanvullende nota

Verzoeker maakt op 27 september 2022, overeenkomstig artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over. Verzoeker voegt, middels deze aanvullende nota, volgende nieuwe stukken ter ondersteuning van zijn vluchtrelaas toe:

- een foto van een overlijdenscertificaat van dhr. M.D.;
- een printscreen van het Facebook-account van een persoon, genaamd M.S.D.
- een foto van een lidkaart van de "Gold & Diamond brokers association" dd. 3 juli 2013;
- een foto van verzoeker achter een bureau.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4.3. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft

kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien hij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoeker op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. X)

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1.1. Verzoeker vreest bij een terugkeer naar zijn herkomstland te worden vermoord door leden van de poro-gemeenschap, omdat hij hen heeft verraden door een door de groep gevangen genomen Iman te bevrijden. Tevens vreest hij vijandig te worden benaderd door zijn bevolkingsgroep Madingo, wegens zijn lidmaatschap bij de poro-gemeenschap. Voor de verdere samenvatting van de vluchtmotieven van verzoeker verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoeker.

5.1.2. Verzoeker heeft ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming volgende documenten voorgelegd: een kopie van een betalingsformulier van het Ministerie van Land, Mijnen en Industrie voor H&H Golden INC; een usb-stick met een audio-opname van een uitzending op een radiozender; kopieën van de schoolattesten van verzoekers kinderen in Guinee. Bij aanvullende nota van 27 september 2022 voegde verzoeker nog volgende bijkomende documenten toe: een foto van een overlijdensakte van M.D., een printscreen van het Facebook-account van een persoon, genaamd M.S.D., een foto van een lidkaart van de “Gold & Diamond brokers association” dd. 3 juli 2013 en een foto van verzoeker achter een bureau.

5.1.3. Wat betreft de schoolattesten, stelt de commissaris-generaal terecht dat deze enkel bevestigen dat verzoekers gezinsleden in Guinee verblijven, doch dat deze documenten op zich geen bewijs vormen van verzoekers problemen of de werkelijke reden waarom het gezin zich in Guinee heeft gevestigd. Inzake de usb-stick, betwist verzoeker niet dat deze audio-opname enkel de persoonlijke impressie van de spreker over bepaalde gebeurtenissen in Liberia weergeeft, doch geen melding maakt van verzoeker zelf. Wat betreft de kopie van een betalingsformulier van het Ministerie van Land, Mijnen en Industrie voor H&H Golden INC, kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal enkel vaststellen dat verzoekers naam nergens op dit formulier vermeld staat. Er kan dan ook geen enkel andere link tussen dit document en verzoeker worden gemaakt, dan het loutere feit dat verzoeker dit in zijn bezit heeft. De commissaris-generaal stelde dan ook terecht vast dat deze kopie van het betalingsformulier op zichzelf geen bewijs vormt van verzoekers werkzaamheden als “goldbroker”.

5.1.4. Wat betreft de neergelegde foto, dient te worden vastgesteld dat dit niet meer en niet minder aantoonbaar is dan wat hierop afgebeeld staat, met name verzoeker achter een bureau. De door verzoeker verklaarde context achter deze foto, met name dat deze foto werd genomen “*nadat hij het goud had bezorgd aan zijn baas aan zijn toenmalige bureau*”, kan hieruit niet blijken. Dit stuk is geenszins van aard om een bewijs te vormen van verzoekers vluchtrelaas.

5.1.5. Wat betreft de lidkaart van de “Gold & Diamond brokers association” dd. 3 juli 2013, wijst de Raad er vooreerst op dat slechts een foto van deze kaart wordt overgemaakt en niet de originele lidkaart. Het is hierbij ook enigszins opmerkelijk dat verzoeker thans deze foto van de lidkaart voorlegt, waarbij aangeeft dat hij dit niet eerder kon overmaken omdat het enige tijd duurde alvorens hij een contactpersoon in zijn herkomstland kon bereiken, terwijl verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij zijn brokers ID verloren was tijdens de overtocht van Turkije naar Europa (zie NPO, p. 6). De thans overgemaakte foto van de kaart van 3 juli 2013 vermeldt niet dat het zou gaan om een duplicaat. Wat er ook van zij, de Raad wijst er alleszins op dat deze lidkaart hoogstens aantoonbaar is dat verzoeker een “member” van de “Gold & Diamond brokers association” was tussen 3 juli 2013 en 31 juli 2014. Deze foto van de lidkaart vormt op zichzelf evenwel geen bewijs van verzoekers voorgehouden vrees voor de Poro-gemeenschap, in de door hem geschetste omstandigheden.

5.1.6. Wat betreft de neergelegde foto van de overlijdensakte van M.D., dient de Raad vast te stellen dat deze akte slechts ongeveer vier jaar na het eigenlijk overlijden van voormelde persoon werd opgesteld. Bovendien is het enigszins opmerkelijk dat de overlijdensakte als officiële doodsoorzaak zonder meer zou vaststellen dat het gaat om moord middels kidnapping (“murdered through kidnap”). Deze omstandigheden relativiseren de bewijswaarde van de overgemaakte overlijdensakte. Alleszins, toont deze akte enkel aan dat iemand genaamd M.D. – volgens verzoeker dezelfde M.D., waarover hij verklaringen aflegde in het kader van zijn beschermingsverzoek – op 5 december 2014 is overleden, wegens moord middels kidnapping. Deze akte geeft geen verder inzicht in de omstandigheden of context van deze moord, laat staan dat hieruit blijkt dat M.D. werd gekidnapt en vermoord door de Poro-gemeenschap, omwille van de hulp bij de bevrijding van een imam. Nog minder toont deze overlijdensakte aan dat verzoeker tevens zou hebben geholpen bij de bevrijding van voormelde imam en omwille van deze reden dreigt te worden vervolgd door de Poro. Waar verzoeker de printscreens van het Facebookaccount van een zekere M.S.D. voegt, die volgens hem iemand anders betreft dan zijn vermoorde vriend M.D. – waarbij hij erop wijst dat de geboortedatum volgens het profiel niet rijmt met de geboorteakte op de overlijdensakte en dat de betreffende M.S.D. zijn profiel slechts in 2015 opstartte, op een moment dat zijn vriend M.D. reeds was overleden – kan verzoeker niet negeren dat hij in contact blijkt te staan met deze M.S.D. Alleszins, zelfs aangenomen dat het om twee verschillende individuen gaat, blijkt niet dat het motief dienaangaande in de bestreden beslissing dermate doorweegt, dat dit de gehele appreciatie kan ombuigen (zie infra).

5.1.7. Hoewel verzoeker zich aldus wel enigszins heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat de voorgelegde stukken wegens hun inhoud en relatieve bewijswaarde op zich niet volstaan om de waarachtigheid en de gegrondheid van het vluchtrelaas en de voorgehouden vervolgingsfeiten vast te stellen. Dat de voorgelegde documenten een beperkte bewijswaarde hebben, betekent echter niet dat met deze documenten geen enkele rekening moet worden gehouden tijdens het onderzoek naar de relevante elementen van het beschermingsverzoek. Deze documenten maken deel uit van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Ze moeten dan ook worden beoordeeld en gewogen binnen het geheel van alle relevante verklaringen, stukken en landeninformatie. De Raad zal dus nagaan of verzoekers verklaringen voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht en blijf geven van een gegronde vrees voor vervolging.

5.1.8. Na lezing van het administratief dossier, treedt de Raad de commissaris-generaal bij, dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoeker.

5.1.9. Meer bepaalt motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de vermeende problemen met de Poro groepering, omdat:

- (a) verzoeker reeds eerder in Oostenrijk een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, dewelke negatief werd afgesloten omdat geen geloof kon worden gehecht aan de asielmotieven;
- (b) verzoeker kan, ter ondersteuning van zijn werkzaamheden bij een bedrijf in de mijnontginning, enkel een kopie van een betalingsformulier van het Ministerie van Land, Mijnen en Industrie voorleggen, dat zijn naam niet vermeld, terwijl kan worden verwacht dat iemand die jarenlang actief is geweest in deze sector meer documenten zou kunnen aanbrengen;
- (c) het is onaannemelijk dat M.D. zonder meer aan verzoeker zou vertellen dat hij lid van de poro-gemeenschap is, mede gelet op de verdere verklaringen waaruit blijkt dat M.D. weigerachtig was om meer te vertellen over de wijze waarop hij lid werd;
- (d) verzoeker komt niet verder dan het verklaren dat de poro-gemeenschap een geheime gemeenschap is, die mensen ontvoert en die merktekens op de rug van leden aanbrengen;
- (e) verzoeker kan geen uitleg geven over wat van hem verwacht wordt als lid;
- (f) de door verzoeker verschaft uitleg over de wijze waarop hij lid kon worden van de gemeenschap – met name het betalen van vier zakken rijst en twee schapen – druist in tegen de werkelijke procedure hoe iemand bij poro aanvaard wordt;
- (g) het is onaannemelijk dat verzoeker, die tot de Mandingo bevolkingsgroep behoort, plotsklaps zou beslissen lid te worden van de poro-gemeenschap, gewoon om gemakkelijker door de bush te rijden voor het werk, wanneer de gemeenschap leden van de Mandingo bevolkingsgroep niet aanvaardt en zelfs vermoordt;
- (h) verzoeker heeft geen merkteken op zijn rug, waarbij het niet aannemelijk is dat verzoeker reeds bij de poro-gemeenschap zou zijn aanvaard als ingewijd lid;

(i) verzoeker blijkt nog in contact te staan met M.D. via Facebook, die volgens hem vermoord werd door de poro-gemeenschap;

Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan het lidmaatschap bij Poro, kan ook geen geloof worden gehecht aan de vrees om door de leden vermoord te worden wegens verraad door de hulp bij het bevrijden van een Imam. Evenmin kan geloof worden gehecht aan de insinuatie dat verzoeker problemen kende met zijn eigen bevolkingsgroep, wegens zijn lidmaatschap bij Poro.

5.1.10. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

5.1.11. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

5.1.12. In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift gans zijn vluchtrelaas nogmaals herhaalt, wijst de Raad erop dat hij de bestreden beslissing niet aan het wankelen kan brengen door louter nogmaals in zijn reeds ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas te volharden.

5.1.13. Wat betreft zijn werk in de mijnbouw, benadrukt verzoeker dat hij werkzaam was als broker. Waar verzoeker stelt dat de commissaris-generaal dit als dusdanig niet betwist, leest de Raad dit niet zo terug in de bestreden beslissing. Integendeel, stelt de commissaris-generaal dat van een verzoeker die beweert jarenlang werkzaam te zijn geweest in de mijnsector en verbonden te zijn geweest aan een bedrijf dienaangaande, kan worden verwacht dat hij officiële stavingsstukken kan aanbrengen om deze werkzaamheden te staven. De Raad kan enkel herhalen dat het enige stuk dat verzoeker heeft overgemaakt, een kopie van een betalingsformulier van H&H Golden INC. betreft, dat geen enkele melding maakt van verzoekers naam. Verzoeker kan bezwaarlijk verwachten dat de commissaris-generaal en de Raad zijn werkzaamheden bij voormeld ontmijningsbedrijf zonder meer dienen te weerhouden, louter op grond van een document dat geen andere link met verzoeker heeft, dan het gegeven dat hij het in zijn bezit heeft. Waar hij aangeeft dat hij geen andere documenten kon overmaken, omdat hij deze is kwijt geraakt tijdens de boottocht naar Turkije, wijst de Raad erop dat het toch enigszins opmerkelijk is dat verzoeker al zijn meest belangrijke documenten – zoals zijn brokers ID en zijn paspoort – kwijt is geraakt, omdat hij niets bij zich op zijn lichaam mocht houden, doch dat hij de kopie van een betalingsformulier alsnog heeft kunnen bijhouden. Waar verzoeker voorhoudt dat de commissaris-generaal het kantoor van de Kadasters in Liberia diende te raadplegen, wijst de Raad erop dat bij de vaststelling van de feitelijke omstandigheden, de beoogde samenwerkingsplicht inhoudt dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek over te maken. Verzoeker – die geen vervolging van de Liberiaanse autoriteiten vreest – toont niet aan waarom hijzelf niet in staat zou zijn geweest om via familie of kennissen de nodige gegevens op te vragen bij de Liberiaanse Kadasters. Verzoeker kan deze feitenvergaring niet zomaar afwimpelen op de commissaris-generaal. Verzoeker kan de commissaris-generaal niet verwijten een onzorgvuldig onderzoek te hebben gevoerd, louter omdat laatstgenoemde niet op eigen initiatief opzoeken heeft laten verrichten in een Liberiaans Kadaster. Wat betreft de bij aanvullende nota overgemaakte foto van een lidkaart bij “Gold & Diamond brokers association” dd. 3 juli 2013, herhaalt de Raad dat verzoeker heeft verklaard dat hij zijn brokerskaart kwijtspeelde bij de overtocht naar Europa, zodat het opmerkelijk is dat verzoeker er alsnog in slaagt om zijn lidkaart – die niet vermeldt dat het gaat om een duplicaat – over te maken. Alleszins, zoals gezegd, toont deze lidkaart hoogstens aan dat verzoeker van 3 juli 2013 tot 31 juli 2014 “member” was bij de “Gold & Diamond brokers association”. Dat verzoeker jarenlang actief was in de mijnontginning, doch – zelfs na in contact te hebben gestaan met een contactpersoon in het herkomstland – er slechts in slaagt om één foto van een lidkaart over te maken, is opmerkelijk.

5.1.14. Alleszins, zelfs indien zou kunnen worden aangenomen dat verzoeker als broker werkzaam was bij H&H Golden INC. en dat hij zich hiervoor op regelmatige basis diende te verplaatsten binnen de bush, stelde de commissaris-generaal eveneens terecht vast dat er geen geloof kan worden gehecht aan het lidmaatschap bij Poro.

5.1.15. De Raad kan, in navolging van de commissaris-generaal, niet anders dan vaststellen dat verzoekers kennis van de Poro-gemeenschap, niet verder reikt dan het gegeven dat ze een geheime genootschap zijn, dat ze tekens gebruiken, dat ze mensen ontvoeren en dat je binnen moet blijven als zij aan het werk zijn. Dit zijn veeleer algemene elementen, waarvan kan worden aangenomen dat eenieder die van buitenaf te maken krijgt met de Poro, kennis heeft. Wat betreft zijn persoonlijke beleving binnen

de Poro-gemeenschap, kan verzoeker enkel meedelen dat hij enkele zakken rijst en schapen diende te betalen; dat hij eigenlijk zes maanden in de bush moest leven en een rugteken diende te ontvangen, doch dat hij op dat ogenblik ziek was; dat hem een teken werd aangeleerd om grenscontroles te passeren en dat hij bij een Poro-ouderling moest gaan. Ondanks dat de *protection officer* hier meermaals achter heeft gevraagd, kon verzoeker geen enkel concreet en gedetailleerd beeld geven van de werking van de Poro-gemeenschap, de verwachtingen die op hem rustten en de initiatierituelen die hij zou dienen te hebben ondergaan. Zelfs aangenomen dat verzoeker enkel om opportunistische redenen lid werd bij de Poro-gemeenschap, mag worden verwacht dat hij minstens de kernelementen van de werking van deze gemeenschap kan verduidelijken, *quod non in casu*. Ook in zijn verzoekschrift, komt verzoeker niet verder dan het louter herhalen van de vage verklaringen die hij reeds eerder aflegde. Dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud één geheim gebaar heeft aangehaald – met name de handbeweging over het hoofd, waarmee hij controles zou kunnen passeren – volstaat niet om tegemoet te komen aan de vaststelling dat Poro-leden geheime wachtwoorden, tekens en symbolen worden aangeleerd. Er kan redelijkerwijze van uit worden gegaan dat de Poro meer dan één teken zouden hanteren. De algehele gebrekkige kennis van verzoeker over de Poro-gemeenschap, doet in grote mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas.

51.16. Verzoeker tracht zijn gebrekkige kennis van de Poro-gemeenschap te verschonen, door te wijzen op het geheime karakter van deze gemeenschap. Hoewel uit de landeninformatie, die zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat de Poro-gemeenschap een geheime genootschap betreft, waarbij het leden verboden is om informatie te delen met buitenstaanders, kan deze geheimhouding bezwaarlijk het gebrek aan kennis van een effectief lid – dat verzoeker beweert te zijn – vergoelijken. Dat verzoeker, als lid van de gemeenschap, geen kennis zou hebben tot de werking en rituelen van de Poro-gemeenschap, is geenszins aannemelijk. Verzoeker beroept zich nog op de geheimhouding, ter verantwoording van de reden waarom hij niet meer informatie kan verstrekken over de wijze waarop zijn vriend M.D lid is geworden van Poro. In dit verband wijst de Raad er evenwel op dat het opmerkelijk is dat verzoekers vriend geen enkele informatie zou verschaffen over zijn eigen ervaringen bij Poro – wegens een geheimhoudingsplicht – doch dat hij zichzelf zonder meer zou onthullen als een Poro-lid, gewoon omdat verzoeker hem vertelt over problemen om zich vrij te bewegen in de bush.

5.1.17. Ook het gegeven dat verzoeker slechts negen maanden lid is geweest, alvorens hij Liberia verliet, kan niet worden aanvaard als verschoningsgrond voor het gebrek aan noemenswaardige kennis over de Poro-gemeenschap. Uit verzoekers eigen verklaringen blijkt dat hij sinds oktober 2013 elk weekend op bezoek moest gaan bij een Poro-oudste, genaamd T.G. Dat verzoeker tijdens deze veelvuldige bezoeken niet meer over de Poro-gemeenschap te weten kwam, dan het teken waarmee hij controles kon passeren, is geenszins aannemelijk. Het is bovendien ook niet aannemelijk dat verzoeker gedurende de negen maanden dat hij lid was van Poro het verplichte verblijf in de bush en de rugmarkering kon ontwijken, omdat hij initieel ziek was. Dat verzoeker verder lid kon blijven en probleemloos de controles kon passeren, gebruikmakend van een geheim teken, zonder evenwel te worden aangespoord om alsnog de verplichte tijd in de bush door te brengen en het rugmerk te bekomen, is ongeloofwaardig. Dit geldt te meer, gelet op het gegeven dat verzoeker behoort tot de Mandingo bevolkingsgroep. Zoals verzoeker zelf stelt – en dit blijkt ook uit de landeninformatie – worden leden van de Mandingo gewantrouwd door de Poro. Dat verzoeker, als Mandingo, kennis zou mogen nemen van een geheim teken van Poro, enkel en alleen door een betaling van vijf zakken rijst en twee schapen te hebben verricht en zonder het gehele inwijdingsritueel te hebben ondergaan, is volstrekt onaannemelijk. Dat zijn vriend, M.D., die hem introduceerde bij T.G., tevens tot de bevolkingsgroep Mandingo behoort, is geen aannemelijke verklaring voor deze laksheid ten opzichte van de intredingsvereisten voor verzoeker.

5.1.18. Met zijn theoretische duiding omtrent de gedeelde bewijslast en de beoordeling van de geloofwaardigheid van een asielrelaas, toont verzoeker niet aan dat de commissaris-generaal *in casu* bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming in strijd met deze richtlijnen heeft gehandeld. Ook zijn overtuiging dat de commissaris-generaal louter hypothetisch en subjectief motiveert, dat hij tegenstrijdigheden zoekt waar ook een coherente uitlegging mogelijk is en dat hij te kort door de bocht gaat, volstaat niet om aan te tonen dat de commissaris-generaal onzorgvuldig heeft gehandeld. De Raad herhaalt dat in de bestreden beslissing op omstandige wijze is gemotiveerd aangaande de gedane vaststellingen, waarbij de motieven steun vinden in het administratief dossier, betrekking hebben op de kern van het vluchtrelaas en alsook pertinent en draagkrachtig zijn.

5.1.17. Gelet op bovenstaande, slaagt verzoeker er niet in om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen of in een ander daglicht te plaatsen. Verzoeker blijft ook in zijn verzoekschrift steken in vage en nietszeggende verklaringen omtrent de Poro-gemeenschap, waarvan hij beweert een

lid te zijn. De door hem aangehaalde omstandigheden volstaan niet om de pertinente afweging van de commissaris-generaal om te buigen. Het vermeende lidmaatschap bij de Poro-gemeenschap wordt dan ook niet als geloofwaardig geacht. Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij daadwerkelijk een lid bij de Poro-gemeenschap was, kan evenmin worden aangenomen dat verzoeker vreest te worden gedood door Poro-leden omdat hij hen verraden heeft door hulp te bieden bij de ontsnapping van een ontvoerde imam. Evenmin kan geloof worden gehecht aan de problemen die verzoeker zou hebben met de Mandingo bevolkingsgroep, omwille van zijn lidmaatschap bij de Poro.

5.1.18. Het geheel aan documenten en verzoekers verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief in het licht van de beschikbare landeninformatie over Liberia, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Liberia kan blijken. De eventuele overige motieven in de bestreden beslissing worden door de Raad als overmatig beschouwd, zodat de eventuele kritiek gericht tegen deze motieven niet dient te worden onderzocht.

5.1.19. Uit wat voorafgaat is gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

5.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.2.1. Gelet op het gegeven dat zijn vluchtrelaas en vluchtmotieven niet geloofwaardig worden geacht, kan verzoeker zich hier niet langer op steunen om aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Wanneer de commissaris-generaal een vluchtrelaas ongeloofwaardig bevindt en om deze reden niet weerhoudt, vermag hij deze ongeloofwaardigheid en diens consequenties wel degelijk transponeren naar de subsidiaire beschermingsstatus. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonst waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

5.2.2. De subsidiaire beschermingsstatus kan verder tevens worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoek(st)er een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker houdt evenwel niet voor dat er heden in Liberia een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon impliceert en er bevinden zich in het administratief dossier evenmin gegevens waaruit zou blijken dat dit zo is.

5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg verzoeker de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in de door verzoeker gekozen Engelse taal. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

5.5. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

5.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop deze zijn gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

5.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. N. DENIES,

wvd voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES